

Zădărnicie

Florianruse

Deșert nu-i oare vanitatea care te ridică
pe prefăcute creste de morală,
pentru-un suflet ce-alege să "decadă", la o-adică,
gândind că acea cale-i imorală?

Deșert nu-i sufletul dispus să piară
pentru că-i este "garantată"-o viitoare viață,
sau cel grav convins că mai tot coboară
de n-aduce a crezu-n care sinele-și agață?

Deșert nu este siguranța ce-o tot afișează
omul mai mereu absurd de-ncrezător
într-un decor ce încontinuu-și evidențiază
caracterul nepătruns și-amăgitor?

«Poate că așa-i, admit, "dom'le expert"!»
mi-o tăie, Teba, abrupt, «Dar alta ar fi-ntrebarea:

Ce zici? Oare li s-or adresa-n deșert,
sfincșii, acelor temerari ce le-ntretaie calea?»